Signature Not Verified
Digitally signed by VARVARA ZACHARAKI
Date: 2017.01.25 12:39:15 EET
Reason: Signed PDF (embedded)
Location: Athens, Ethniko Typografio

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

25 Ιανουαρίου 2017 | ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ | Αρ. Φύλλου **132**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 33/2016 (1)

Αναπομπή της υποβληθείσας προς έγκριση απόφασης της Ολομέλειας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων στο ίδιο όργανο προκειμένου να προβεί στις απαιτούμενες τροποποιήσεις του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του εν λόγω δικαστηρίου.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Σήμερα, στις 4 Οκτωβρίου 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 17.00 συνήλθε στο κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας και στην αίθουσα συνεδριάσεων της Ολομελείας αποτελούμενο από τα μέλη του: Αθ. Ράντο, Αντιπρόεδρο, Προεδρεύοντα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας και του αρχαιοτέρου του Αντιπροέδρου, που είχαν κώλυμα, Ε. Σαρπ, Μ. Καραμανώφ, Αικ. Σακελλαροπούλου, Ι. Γράβαρη, Αντιπροέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας και τους Συμβούλους Ι. Μαντζουράνη, Αικ. Χριστοφορίδου, Δ. Σκαλτσούνη, Μ. - Ε. Κωνσταντινίδου, Γ. Ποταμιά, Μ. Γκορτζολίδου, Ε. Νίκα, Ε. Αντωνόπουλο, Γ. Τσιμέκα, Σ. Μαρκάτη, Π. Καρλή, Σπ. Χρυσικοπούλου, Μ. Παπαδοπούλου, Β. Αραβαντινό, Δ. Κυριλλόπουλο, Α. Καλογεροπούλου, Ε. Κουσιουρή, Ο. Ζύγουρα, Β. Ραφτοπούλου, Κ. Κουσούλη, Κ. Φιλοπούλου, Θ. Αραβάνη, Κ. Πισπιρίγκο, Α. Χλαμπέα, Δ. Μακρή, Μ. Πικραμένο, Τ. Κόμβου, Β. Αναγνωστοπούλου - Σαρρή, Π. Μπραΐμη, Π. Χαμάκο, Σ. Βιτάλη, Ηλ. Μάζο, Α. - Μ. Παπαδημητρίου, Χρ. Ντουχάνη, Β. Κίντζιου, Θ. Τζοβαρίδου, Ελ. Παπαδημητρίου, Κ. Νικολάου, Β. Πλαπούτα, Ο. Παπαδοπούλου, Μ. Σωτηροπούλου, Ι. Σύμπλη, Π. Τσούκα και Κ. Κονιδιτσιώτου. Τα λοιπά μέλη, αν και προσκλήθηκαν, δεν εμφανίσθηκαν, γιατί είχαν κώλυμα. Παρέστη επίσης η Γραμματέας Μ. Παπασαράντη, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Θέμα της συζητήσεως, ήταν η έγκριση της 2/2014 αποφάσεως της Ολομέλειας του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων.

Το Συμβούλιο άκουσε την εισηγήτρια της υποθέσεως, Σύμβουλο Επικρατείας, Ο. Παπαδοπούλου.

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με το 716/31.3.2015 έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων διαβιβάσθηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας [αριθμός πρωτοκόλλου ΣτΕ Γ520/14.6.2016] η 2/2014 απόφαση της Ολομελείας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων, η οποία ελήφθη κατόπιν του 3582/22.10.2014 εγγράφου της Γενικής Επιτρόπου. Με το έγγραφο αυτό ζητήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 2 περ. β΄ και 17 παρ. 4 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ΚΟΔΚΔΛ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (Α΄ 35), η σύγκληση της Ολομελείας των Δικαστών του ως άνω Δικαστηρίου για την αντικατάσταση, τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δικαστηρίου, ώστε να περιληφθούν σε αυτόν οι προτεινόμενες από τηΓενική Επίτροπο ρυθμίσεις. Κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας εισάγεται προς έγκριση η απόφαση αυτή.

2. Επειδή, κατά το στοιχείο Α παρ. 1 του άρθρου 17 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, όπως ισχύει, «… κάθε δικαστήριο ή εισαγγελία … καταρτίζουν κανονισμό εσωτερικής

υπηρεσίας, ο οποίος συμπληρώνεται, τροποποιείται ή αντικαθίσταται, όταν επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες», ενώ, κατά την παρ. 4 του ως άνω στοιχείου και άρθρου, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 86 παρ. 1 του ν. 4055/2012 (Α΄ 51), «Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και ο Πρόεδρος του οικείου Συμβουλίου Επιθεώρησης έχουν δικαίωμα να ζητήσουν τη σύνταξη, συμπλήρωση, τροποποίηση ή αντικατάσταση κανονισμού, του οικείου δικαστηρίου και δικαιοδοτικού κλάδου». Τέλος, κατά την παρ. 7 του αυτού στοιχείου και άρθρου, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 86 παρ. 2 του ν. 4055/2012, «Οι κανονισμοί και οι τροποποιήσεις τους υποβάλλονται αμέσως στις οικείες ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων, οι οποίες έχουν δικαίωμα συμπλήρωσης, τροποποίησης ή ακύρωσης αυτών, ως προς όλα τα σημεία και ειδικότερα ως προς τον αριθμό των δικασίμων και των υποθέσεων που προσδιορίζονται σε κάθε δικάσιμο. Οι κανονισμοί ισχύουν μόνο μετά την τελική έγκρισή τους από τις ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων και αφού διαβιβαστούν στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

3. Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό (αποφάσεις 10/2012, 12/2012, 6/2013, 21/2013, 3/2014, 6/2014, 16α/2014, 6/2015, 9/2015, 13/2015, 14/2015, 15/2015, 25/2015, 27-35/2015, 5-7/2016, 10/2016, 17/2016, 18/2016 της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας εν συμβουλίω κ.ά.), καθ’ ερμηνεία των διατάξεων που μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας εν συμβουλίω, ελέγχοντας υποβαλλόμενο προς έγκριση κανονισμό εσωτερικής υπηρεσίας τακτικού διοικητικού δικαστηρίου, έχει την αρμοδιότητα, χωρίς να υποκαθίσταται, κατ’ αρχήν, στην κρίση των δικαστών της Ολομελείας του οικείου δικαστηρίου, να ελέγχει εάν και σε ποιό βαθμό συγκεκριμένες ρυθμίσεις του κανονισμού, και ιδίως αυτές που συνάπτονται με τον σκοπό της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας του δικαστηρίου από πλευράς ταχείας διεκπεραιώσεως των εισαγόμενων σε αυτό υποθέσεων, εξυπηρετούν τον εν λόγω σκοπό. Όπως επίσης έγινε δεκτό, δεν είναι επιτρεπτή η έγκριση νέων κανονισμών δικαστηρίων, καθώς και η αντικατάσταση ή τροποποίηση θεσπισμένων ήδη κανονισμών, με την εισαγωγή ρυθμίσεων οι οποίες οδηγούν, αμέσως ή εμμέσως, σε επιβράδυνση του ρυθμού εκδικάσεως των υποθέσεων. Προς εξυπηρέτηση δε του σκοπού της επιταχύνσεως η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν έχει γνωμοδοτική απλώς αρμοδιότητα, αλλά αρμοδιότητα να υποδεικνύει την προσθήκη ρυθμίσεων που εξυπηρετούν τον σκοπό αυτό, η σχετική δηλαδή αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι αποφασιστική και δεσμευτική ως προς τις παρατηρήσεις που διατυπώνονται, τόσο ως προς την υποδεικνυόμενη κατεύθυνση, όσο και ως προς το προτεινόμενο βασικό περιεχόμενο των προς θέσπιση ρυθμίσεων ή τροποποιήσεων. Κατά τη γνώμη, όμως, του Αντιπροέδρου Ιωάννη Γράβαρη, ρυθμίσεις που αφορούν την ποσότητα και την ταχύτητα στην παροχή δικαστικής εργασίας, παράλληλα με την επιδίωξη του επίκαιρου της απονομής της δικαιοσύνης, είναι αυτονόητο ότι οφείλουν σε κάθε περίπτωση, αφενός μεν να διασφαλίζουν το ποιοτικό εκείνο επίπεδο που συνιστά την ουσία της δικαιοδοτικής κρίσεως, αφετέρου δε να μην παραγνωρίζουν τις σωματικές και ψυχικές αντοχές των δικαστικών λειτουργών. Κατά την έννοια, επομένως, των πιο πάνω διατάξεων, ερμηνευομένων ενόψει των παραδοχών αυτών, όταν θεσπίζονται ή τροποποιούνται διατάξεις κανονισμού διοικητικού δικαστηρίου που άπτονται των εν λόγω ζητημάτων, η αρμόδια, κατ’ αρχήν, Ολομέλεια του οικείου δικαστηρίου οφείλει να συνεκτιμά όλους τους σχετικούς παράγοντες και να προκρίνει αιτιολογημένα τη ρύθμιση εκείνη που, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, ικανοποιεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα προεκτεθέντα κριτήρια. Ενόψει δε των αυτών κριτηρίων ελέγχεται ακολούθως η ρύθμιση από το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο κατά τον έλεγχό του, οφείλει να λαμβάνει υπόψη του τις σχετικές αιτιολογίες του οικείου διοικητικού δικαστηρίου, καθώς και την κατά το Σύνταγμα λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών που το συγκροτούν. Κατά τη γνώμη δε του Συμβούλου Γεωργίου Ποταμιά, οι κατά το άρθρο 17 παρ. 1-7 του ν. 1756/1988 Κανονισμοί των δικαστηρίων αποτελούν σύνολο ρυθμίσεων, που συμπληρώνουν τις συνταγματικές επιταγές περί καθορισμού των κατ’ ιδίαν δικαιοδοσιών των δικαστηρίων, τις δικονομικές διατάξεις περί της καθ’ ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητας των δικαστηρίων και τις ειδικές οργανωτικές διατάξεις με τις οποίες ιδρύεται και οργανώνεται ένα δικαστήριο. Οι ρυθμίσεις των Κανονισμών, που έχουν κατ’ αρχήν γενικό και αφηρημένο χαρακτήρα, αποβλέπουν στον εκ των προτέρων καθορισμό του νόμιμου δικαστή, ο οποίος θα κληθεί να κρίνει κάθε υπόθεση που εκκρεμεί στο οικείο δικαστήριο, όπως τούτο επιτάσσεται από το άρθρο 8 εδάφιο πρώτο του Συντάγματος. Η θέσπιση, όμως, διαδικαστικών και οργανωτικών διατάξεων, με βάση τις οποίες θα κριθούν οι εκκρεμείς υποθέσεις ενός δικαστηρίου, μπορεί να γίνει κατ’ αρχήν μόνο από την ολομέλεια των δικαστών του ιδίου δικαστηρίου, σύμφωνα με τα άρθρα 87 παρ. 1 και 93 παρ. 1 του Συντάγματος. Οι δικαστές των οικείων δικαστηρίων κατά την κατάρτιση των Κανονισμών ενεργούν πράξη διοικήσεως και οργανώσεως του οικείου δικαστηρίου, στα πλαίσια του άρθρου 17 του ν. 1756/1988, με πλήρη λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία. Έτσι, οι Κανονισμοί που υποβάλλονται στην οικεία ολομέλεια του ανωτάτου δικαστηρίου, ως πράξεις συλλογικές αυτοδιοικήσεως του οικείου δικαστηρίου, μπορούν να υπαχθούν μόνο σε έλεγχο νομιμότητας, επί τη βάσει των κριτηρίων που ορίζονται στο άρθρο 17 του ν. 1756/1988.

4. Επειδή, εξ άλλου, στο άρθρο 15 παρ. 7 περίπτωση (β) υποπερίπτωση (δδ) του ΚΟΔΚΔΛ, όπως η διάταξη αυτή αντικαταστάθηκε με το 85 παρ. 3 του ν. 4055/2012, ορίζεται ότι ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου του οικείου δικαστηρίου «προσδιορίζει κατά τη διάρκεια του

δικαστικού έτους, σε επείγουσες περιπτώσεις, συζητήσεις υποθέσεων καθ’ υπέρβαση του αριθμού που έχει καθοριστεί από την ολομέλεια ή τον κανονισμό του δικαστηρίου και σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 20% του αριθμού αυτού». Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ίδιου Κώδικα ορίζονται τα εξής: «1. Κατά την περίοδο των θερινών διακοπών τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια δικάζουν (α) υποθέσεις της αρμοδιότητάς τους που εκκρεμούν σε αυτά πάνω από έξι μήνες σε αριθμό ίσο προς το ήμισυ του συνήθους των συζητούμενων κατά μήνα υποθέσεων, (β) αιτήσεις αναστολής εκτέλεσης αποφάσεων .... και διοικητικών πράξεων ... ή είσπραξης ποσού φόρου που έχει βεβαιωθεί ... (γ) υποθέσεις εισαγόμενες κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, (δ) ανακοπές κατά διοικητικής εκτέλεσης ... (ε) υποθέσεις τις οποίες, ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο κρίνει ως κατεπείγουσες. 2. Κατά τα λοιπά ισχύουν αναλόγωςοι διατάξεις των παραγράφων 3, 5 και 6 του άρθρου 27».

5. Επειδή, με το 3582/22.10.2014 έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ζητήθηκε, κατά τα προεκτεθέντα, η σύγκληση της Ολομελείας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων, προκειμένου να αναμορφώσει τον Κανονισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δικαστηρίου, όπως αυτός ισχύει, με την εισαγωγή των ακόλουθων ρυθμίσεων, οι οποίες στοιχούν προς ήδη ληφθείσες σχετικές αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας εν συμβουλίω. Συγκεκριμένα, με το έγγραφο αυτό η Γενική Επίτροπος πρότεινε την τροποποίηση του Κανονισμού στα εξής σημεία: (α) εκτός από τις υποθέσεις που προσδιορίζονται κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, προσδιορισμός κατ’ ελάχιστον είκοσι υποθέσεων ανά δικαστή τον μήνα και συνακόλουθη χρέωση των δικαστών, κατά τα διαλαμβανόμενα ειδικότερα στο ανωτέρω έγγραφο, (β) προσδιορισμός υποθέσεων καθ’ υπέρβαση του κατώτατου αυτού ορίου σε επείγουσες περιπτώσεις, (γ) προσδιορισμός καθ’ υπέρβαση του κατώτατου ορίου, εφόσον οι υποθέσεις είναι όμοιες ή θέτουν ζήτημα το οποίο έχει ήδη επιλυθεί αμετακλήτως, (δ) ανάθεση στους Παρέδρους, κατά τη διάρκεια της δοκιμαστικής τους υπηρεσίας, υποθέσεων σε ποσοστό 50% των υποθέσεων οι οποίες ανατίθενται, κατά τα ως άνω, στους πρωτοδίκες, (ε) να μην θεωρούνται ως πρωτοείσακτες για τη χρέωση των δικαστών οι υποθέσεις που αναβάλλονται σε άλλη δικάσιμο λόγω αποχής δικηγόρων ή απεργίας υπαλλήλων και να υπάρχει δυνατότητα ορισμού εμβόλιμης δικασίμου για τις υποθέσεις που αναβάλλονται εξ αυτού του λόγου, (στ) σε περίπτωση μη συμμετοχής δικαστή σε μία δικάσιμο, να μην αφαιρούνται κατά τη μεταγενέστερη χρέωση σε επόμενη δικάσιμο οι αναλογούσες σε αυτόν κατά την αρχική δικάσιμο πρωτοείσακτες υποθέσεις· αντιθέτως, σε περίπτωση μακράς αναρρωτικής άδειας δικαστή, πέραν της μίας δικασίμου, να αφαιρούνται οι αναλογούσες στον δικαστή αυτόν πρωτοείσακτες υποθέσεις κατά την επιγενόμενη χρέωσή του.

6. Επειδή, με την διαβιβασθείσα, κατά τα ανωτέρω, 2/2014 απόφαση της Ολομελείας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων έγινε δεκτό ότι ο Κανονισμός του Δικαστηρίου, όπως ισχύει, «δεν χρήζει αντικατάστασης, τροποποίησης και συμπλήρωσης των διατάξεών του», ώστε να περιληφθούν οι προαναφερθείσες ρυθμίσεις. Ειδικότερα: (α) ως προς την πρόταση της Γενικής Επιτρόπου για κατ’ ελάχιστον χρέωση είκοσι υποθέσεων ανά δικαστή τον μήνα, υποστηρίζεται ότι η ισχύουσα ρύθμιση του Κανονισμού, η οποία προβλέπει ότι ο αριθμός των προσδιοριζόμενων υποθέσεων ορίζεται σε 220 υποθέσεις ετησίως ανά Πρωτοδίκη, 180 υποθέσεις ανά Πάρεδρο και 40 υποθέσεις ανά Πρόεδρο και ότι στον αριθμό αυτό δεν περιλαμβάνονται υποθέσεις επείγουσας φύσεως [αναστολές, προσωρινές διαταγές και αντιρρήσεις], τέθηκε μετά από στάθμιση (α) της ανάγκης για ταχεία διεκπεραίωση των υποθέσεων, (β) του στόχου εύρυθμης και ποιοτικής απονομής της δικαιοσύνης, (γ) της προστασίας της υγείας και της προσωπικής ζωής των δικαστών, (δ) του είδους και του βαθμού δυσκολίας των υποθέσεων, (ε) των ιδιαίτερων συνθηκών οργανώσεως και λειτουργίας του συγκεκριμένου δικαστηρίου, ότι το υφιστάμενο σύστημα επιτρέπει στον Πρόεδρο να προβαίνει σε αξιοκρατικό και εξισορροπημένο προσδιορισμό των υποθέσεων, ότι κατά τα τρία τελευταία δικαστικά έτη η χρέωση υπερέβη τα προβλεπόμενα ανώτατα όρια και η εκκρεμότητα έχει μειωθεί σημαντικά και ότι η θέσπιση συστήματος για κατώτατο όριο θα οδηγήσει στις πρακτικές δυσλειτουργίες που αναφέρονται στην απόφαση της Ολομελείας, (β) ως προς την προταθείσα υπέρβαση κατά 20% του μηνιαίου αριθμού σε επείγουσες περιπτώσεις, υποστηρίζεται ότι η σχετική ρύθμιση ισχύει εκ του νόμου και δεν δικαιολογεί τροποποίηση του Κανονισμού, (γ) ως προς την προταθείσα υπέρβαση κατά 30% του μηνιαίου ορίου όταν οι υποθέσεις είναι όμοιες ή θέτουν ζήτημα το οποίο έχει ήδη επιλυθεί αμετακλήτως, υποστηρίζεται ότι και οι υποθέσεις αυτές παρουσιάζουν δυσκολίες και ότι, πάντως, το θέμα μπορεί να αντιμετωπισθεί με την ειδική διαδικασία του άρθρου 34 Α του π.δ. 18/1989, (δ) ως προς τη χρέωση των Παρέδρων, υποστηρίζεται ότι ο ισχύων Κανονισμός προβλέπει ανώτατη ετήσια χρέωση 180 υποθέσεων και δεν συντρέχει λόγος τροποποίησής του, (ε) ως προς τις υποθέσεις που αναβάλλονται σε άλλη δικάσιμο λόγω αποχής δικηγόρων ή απεργίας υπαλλήλων, υποστηρίζεται ότι η προτεινόμενη ρύθμιση δεν δικαιολογείται διότι δεν λαμβάνει υπόψη το δικαίωμα των δικαστικών υπαλλήλων και των δικηγόρων να απέχουν από τα καθήκοντά τους για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και θα οδηγούσε σε συσσώρευση μεγάλου όγκου υποθέσεων στα πινάκια, με συνέπεια να καθίσταται αδύνατη η επεξεργασία τους σε εύλογο χρόνο, (στ) ως προς τις προτεινόμενες ρυθμίσεις σε περίπτωση απουσίας του δικαστή απόμία δικάσιμο, υποστηρίζεται ότι αντιστρατεύονται τον σκοπό της αναρρωτικής άδειας και ότι τυχόν καταχρηστικές συμπεριφορές μπορούν να αντιμετωπισθούν επαρκώς σύμφωνα με τον ισχύοντα Κανονισμό.

7. Επειδή, όπως προκύπτει από τους πίνακες κινήσεως υποθέσεων στα διοικητικά δικαστήρια, οι εισαγόμενες και εκκρεμείς υποθέσεις ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων μειώθηκαν πράγματι κατά το έτος 2015, σε σχέση με το προηγούμενο έτος, πλην, την

31.12.2015 ανέρχονται οι μεν εισαγόμενες σε 800 υποθέσεις, οι δε εκκρεμείς σε 2.069 υποθέσεις.

Ενόψει και της εκκρεμότητας αυτής, η απόφαση της Ολομελείας του ως άνω Διοικητικού Πρωτοδικείου πρέπει να αναπεμφθεί στο Δικαστήριο αυτό προκειμένου να επιληφθεί και να αποφανθεί επί των παρατηρήσεων και προτάσεων που διατυπώνονται στο ως άνω 3582/22.10.2014 έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, επί σκοπώ εντάξεως αυτών στον Κανονισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του, ώστε να ισχύσουν ενιαία κριτήρια κατά τον καθορισμό, τη χρέωση και την εκδίκαση των υποθέσεων για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης και την ομαλή λειτουργία των διοικητικών δικαστηρίων (βλ. αποφάσεις 5-7/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). Ειδικότερα: (Α) Ο ισχύων Κανονισμός του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων ορίζει στο άρθρο 4 ότι «1. Οι Δικαστές θα χρεώνονται κατ’ ανώτατο όριο, σε ετήσια βάση, οι Πρωτοδίκες έως 220 υποθέσεις, οι Πάρεδροι έως 180 υποθέσεις, οι δε Πρόεδροι έως 40 υποθέσεις. Στον εν λόγω αριθμό δεν περιλαμβάνονται υποθέσεις επείγουσας φύσης. ...» και στο άρθρο 3 παρ. 2 ότι «Οι υποθέσεις επείγουσας φύσεως (αιτήσεις αναστολής, προσωρινές διαταγές, αντιρρήσεις κ.λπ.), εκδίδονται σε οποιαδήποτε μέρα και ώρα, από το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο (Δικαστήριο, Δικαστικό Συμβούλιο, Πρόεδρο ή Δικαστή Υπηρεσίας, κ.λπ.)». Η ρύθμιση αυτή του κανονισμού πρέπει να τροποποιηθεί, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, με την εισαγωγή διατάξεως η οποία θα ορίζει ότι η μηνιαία χρέωση ανά πρωτοδίκη ανέρχεται σε τουλάχιστον 20 υποθέσεις, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ο προσδιορισμός των υποθέσεων ανά δικάσιμο και η συνακόλουθη χρέωση των δικαστών θα διενεργείται κατά τρόπο ώστε η ανά πρωτοδίκη χρέωση, που θα πρέπει να τηρείται απαρεγκλίτως, να μην είναι κατώτερη από 210 υποθέσεις ετησίως, στις οποίες θα συνυπολογίζονται οι υποθέσεις των δικασίμων των δικαστικών διακοπών, οι αιτήσεις συμμορφώσεως της Διοικήσεως προς τις αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων (ν. 3068/2002), οι αιτήσεις για δίκαιη ικανοποίηση (ν. 4055/2012) και, κατά το ήμισυ, οι υποθέσεις εν συμβουλίω κατά τη διαδικασία των άρθρων 126 Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και 34 Α του π.δ. 18/1989, όχι όμως οι αιτήσεις διορθώσεως ή ερμηνείας αποφάσεων. Οι αιτήσεις προσωρινής δικαστικής προστασίας πρέπει να συνυπολογίζονται μόνο κατά το ήμισυ, κατ’ απόκλιση από τη ρύθμιση που προτείνεται στο 3572/22.10.2014 έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, σύμφωνα με το οποίο οι υποθέσεις αυτές δεν συνυπολογίζονται. Πρέπει, όμως, να προστεθεί ότι δεν θα υπολογίζονται στον αριθμό των αιτήσεων προσωρινής δικαστικής προστασίας οι αποφάσεις επί των αιτήσεων αντιρρήσεων των υπηκόων τρίτης χώρας κατά των αποφάσεων για κράτηση ή παράταση της κρατήσεως (άρθρο 30 παρ. 2 και 3 του ν. 3907/2011) και ότι οι τελευταίες αυτές αποφάσεις θα συνυπολογίζονται σε ποσοστό 5% μόνον εφόσον υπερβαίνουν κατ’ έτος τον αριθμό 100 (βλ. αποφάσεις 14/2015, 15/2015, 27/2015, 28/2015, 29/2015, 30/2015, 31/2015, 32/2015, 34/2015, 35/2015, 5/2016, 6/2016, 7/2016, 10/2016 της Ολομέλειας ΣτΕ σε συμβούλιο). Περαιτέρω, πρέπει να ορισθεί ότι σε κάθε πρωτοδίκη ανατίθενται τουλάχιστον δέκα (10) υποθέσεις κατά τη δικάσιμο των τμημάτων των δικαστικών διακοπών, σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο 32 του ΚΟΔΚΔΛ (βλ. απόφαση 5/2016 της Ολομέλειας ΣτΕ σε συμβούλιο).

(Β) Ο ισχύων κανονισμός πρέπει, περαιτέρω, να συμπληρωθεί, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, με την εισαγωγή διατάξεως η οποία θα ορίζει ότι σε επείγουσες περιπτώσεις, προσδιορίζονται από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου του Δικαστηρίου, συζητήσεις υποθέσεων, καθ’ υπέρβαση των 20 υποθέσεων ανά δικαστή τον μήνα και σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 20% του αριθμού αυτού [άρθρο 15 παρ. 7 περίπτωση (β) υποπερίπτωση (δδ) του ΚΟΔΚΔΛ, όπως ισχύει] (βλ. αποφάσεις 28/2015, 30/2015, 10/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). (Γ) Πρέπει, επίσης, στον κανονισμό να ορισθεί, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, ότι μετά από απόφαση του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου, μπορεί να προσδιορίζονται συζητήσεις υποθέσεων, καθ’ υπέρβαση του κατώτατου αριθμού των 20 υποθέσεων ανά δικαστή τον μήνα και σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 30% του αριθμού αυτού, εφόσον οι υποθέσεις αυτές είναι όμοιες ή θέτουν ζήτημα το οποίο έχει ήδη επιλυθεί αμετακλήτως (βλ. αποφάσεις 28/2015, 33/2015, 34/2015, 35/2015, 5/2016, 9/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). (Δ) Περαιτέρω, για τους εκτεθέντες στη σκέψη 3 λόγους, εφόσον σχετική ρύθμιση δεν περιλαμβάνεται στον ισχύοντα κανονισμό, πρέπει αυτός να τροποποιηθεί με την εισαγωγή διατάξεως η οποία θα ορίζει ότι δεν θεωρούνται ως πρωτοείσακτες για τη χρέωση των δικαστών οι υποθέσεις που αναβάλλονται σε άλλη δικάσιμο λόγω αποχής δικηγόρων ή απεργίας υπαλλήλων και θα παρέχει δυνατότητα ορισμού εμβόλιμης δικασίμου για τις υποθέσεις που αναβάλλονται εξ αυτού του λόγου, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου (βλ. αποφάσεις 6/2014, 14/2015, 28/2015, 30/2015, 32/2015, 5-7/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). (Ε) Για τους ίδιους λόγους, ο ισχύων κανονισμός πρέπει να τροποποιηθεί με την εισαγωγή διατάξεως η οποία θα ορίζει ότι σε περίπτωση μη συμμετοχής δικαστή σε μία δικάσιμο για οποιονδήποτε λόγο, δεν θα αφαιρούνται κατά τη μεταγενέστερη χρέωση σε επόμενη δικάσιμο οι αναλογούσες σε αυτόν κατά την αρχική αυτή δικάσιμο πρωτοείσακτες υποθέσεις και ότι, αντιθέτως, σε περίπτωση μακράς αναρρωτικής άδειας δικαστή, πέραν της μίας δικασίμου, αφαιρούνται οι αναλογούσες στον δικαστή αυτόν πρωτοείσακτες υποθέσεις κατά την επιγενόμενη χρέωσή του, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου (βλ. αποφάσεις 6/2014, 14/2015, 31/2015, 32/2015, 33/2015, 5-7/2016, 10/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). (ΣΤ) Τέλος, ενόψει των διαλαμβανομένων στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου και των κατά τα ανωτέρω τροποποιήσεων, καθώς και της ιδιαιτερότητας της

δοκιμαστικής περιόδου, πρέπει να εξετασθεί η ανάγκη τροποποιήσεως του ισχύοντος κανονισμού όσον αφορά τη χρέωση των Παρέδρων (βλ. αποφάσεις 5/2016, 6/2016, 7/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο).

8. Επισημαίνεται, τέλος, ότι, κατά την η ως άνω τροποποίηση του Κανονισμού, ενδείκνυται επιπλέον να αναμορφωθούν και οι ρυθμίσεις του που αφορούν την εκδίκαση υποθέσεων στη μεταβατική έδρα του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων στη Καρδίτσα, ενόψει της καταργήσεως της έδρας αυτής με το άρθρο 39 του ν. 4274/2014 (Α΄ 147).

Δια ταύτα

Αναπέμπει την υποβληθείσα προς έγκριση απόφαση της Ολομελείας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων στο ίδιο όργανο, προκειμένου να προβεί στις απαιτούμενες, κατά το σκεπτικό, τροποποιήσεις του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του εν λόγω δικαστηρίου.

Για την πιστοποίηση των ανωτέρω συντάσσεται το παρόν πρακτικό.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

ΑΘ. ΡΑΝΤΟΣ

Αριθμός 34/2016 (2)

Αναπομπή της υποβληθείσας προς έγκριση απόφασης της Ολομέλειας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης στο ίδιο όργανο προκειμένου να προβεί στις απαιτούμενες τροποποιήσεις του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του εν λόγω δικαστηρίου.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Σήμερα, στις 4 Οκτωβρίου 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 17.00 συνήλθε στο κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας και στην αίθουσα συνεδριάσεων της Ολομελείας αποτελούμενο από τα μέλη του: Αθ. Ράντο, Αντιπρόεδρο, Προεδρεύοντα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας και του αρχαιοτέρου του Αντιπροέδρου, που είχαν κώλυμα, Ε. Σαρπ, Μ. Καραμανώφ, Αικ. Σακελλαροπούλου, Ι. Γράβαρη, Αντιπροέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας και τους Συμβούλους Ι. Μαντζουράνη, Αικ. Χριστοφορίδου, Δ. Σκαλτσούνη, Μ. - Ε. Κωνσταντινίδου, Γ. Ποταμιά, Μ. Γκορτζολίδου, Ε. Νίκα, Ε. Αντωνόπουλο, Γ. Τσιμέκα, Σ. Μαρκάτη, Π. Καρλή, Σπ. Χρυσικοπούλου, Μ. Παπαδοπούλου, Β. Αραβαντινό, Δ. Κυριλλόπουλο, Α. Καλογεροπούλου, Ε. Κουσιουρή, Ο. Ζύγουρα, Β. Ραφτοπούλου, Κ. Κουσούλη, Κ. Φιλοπούλου, Θ. Αραβάνη, Κ. Πισπιρίγκο, Α. Χλαμπέα, Δ. Μακρή, Μ. Πικραμένο, Τ. Κόμβου, Β. Αναγνωστοπούλου - Σαρρή, Π. Μπραΐμη, Π. Χαμάκο, Σ. Βιτάλη, Ηλ. Μάζο, Α. - Μ. Παπαδημητρίου, Χρ. Ντουχάνη, Β. Κίντζιου, Θ. Τζοβαρίδου, Ελ. Παπαδημητρίου, Κ. Νικολάου, Β. Πλαπούτα, Ο. Παπαδοπούλου, Μ. Σωτηροπούλου, Ι. Σύμπλη, Π. Τσούκα και Κ. Κονιδιτσιώτου. Τα λοιπά μέλη, αν και προσκλήθηκαν, δεν εμφανίσθηκαν, γιατί είχαν κώλυμα. Παρέστη επίσης η Γραμματέας Μ. Παπασαράντη, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Θέμα της συζητήσεως, ήταν η έγκριση της 2/2015 αποφάσεως της Ολομέλειας του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

Το Συμβούλιο άκουσε την εισηγήτρια της υποθέσεως, Σύμβουλο Επικρατείας, Ο. Παπαδοπούλου.

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με το 1753/14.7.2015 έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων διαβιβάσθηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας [αριθμός πρωτοκόλλου ΣτΕ Γ521/14.6.2016] η 2/2015 απόφαση της Ολομελείας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία ελήφθη κατόπιν των 3572/22.10.2014 και 3907/12.11.2014 εγγράφων της Γενικής Επιτρόπου. Με τα έγγραφα αυτά ζητήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 2 περ. β΄ και 17 παρ. 4 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ΚΟΔΚΔΛ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (Α΄ 35), η σύγκληση της Ολομελείας των Δικαστών του ως άνω Δικαστηρίου για την αντικατάσταση, τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δικαστηρίου, ώστε να περιληφθούν σε αυτόν οι προτεινόμενες από τη Γενική Επίτροπο ρυθμίσεις. Κατόπιν προσκλήσεως του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας εισάγεται προς έγκριση η απόφαση αυτή.

2. Επειδή, κατά το στοιχείο Α παρ. 1 του άρθρου 17 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, όπως ισχύει, «… κάθε δικαστήριο ή εισαγγελία … καταρτίζουν κανονισμό εσωτερικής υπηρεσίας, ο οποίος συμπληρώνεται, τροποποιείται ή αντικαθίσταται, όταν επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες», ενώ, κατά την παρ. 4 του ως άνω στοιχείου και άρθρου, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 86 παρ. 1 του ν. 4055/2012 (Α΄ 51), «Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και ο Πρόεδρος του οικείου Συμβουλίου Επιθεώρησης έχουν δικαίωμα να ζητήσουν τη σύνταξη, συμπλήρωση, τροποποίηση ή αντικατάσταση κανονισμού, του οικείου δικαστηρίου και δικαιοδοτικού κλάδου». Τέλος, κατά την παρ. 7 του αυτού στοιχείου και άρθρου, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 86 παρ. 2 του ν. 4055/2012, «Οι κανονισμοί και οι τροποποιήσεις τους υποβάλλονται αμέσως στις οικείες ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων, οι οποίες έχουν δικαίωμα συμπλήρωσης, τροποποίησης ή ακύρωσης αυτών, ως προς όλα τα σημεία και ειδικότερα ως προς τον αριθμό των δικασίμων και των υποθέσεων που προσδιορίζονται σε κάθε δικάσιμο. Οι κανονισμοί ισχύουν μόνο μετά την τελική έγκρισή τους από τις ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων και αφού διαβιβαστούν στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

3. Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό (αποφάσεις 10/2012, 12/2012, 6/2013, 21/2013, 3/2014, 6/2014, 16α/2014, 6/2015, 9/2015, 13/2015, 14/2015, 15/2015, 25/2015, 27-35/2015, 5-7/2016, 10/2016, 17/2016, 18/2016 της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας εν συμβουλίω κ.ά.), καθ’ ερμηνεία των διατάξεων που μνημονεύθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας εν συμβουλίω, ελέγχοντας υποβαλλόμενο προς έγκριση κανονισμό εσωτερικής υπηρεσίας τακτικού διοικητικού δικαστηρίου, έχει την αρμοδιότητα, χωρίς να υποκαθίσταται, κατ’ αρχήν, στην κρίση των δικαστών της Ολομελείας του οικείου δικαστηρίου, να ελέγχει εάν και σε ποιό βαθμό συγκεκριμένες ρυθμίσεις του κανονισμού, και ιδίως αυτές που συνάπτονται με τον σκοπό της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας του δικαστηρίουαπό πλευράς ταχείας διεκπεραιώσεως των εισαγόμενων σε αυτό υποθέσεων, εξυπηρετούν τον εν λόγω σκοπό. Όπως επίσης έγινε δεκτό, δεν είναι επιτρεπτή η έγκριση νέων κανονισμών δικαστηρίων, καθώς και η αντικατάσταση ή τροποποίηση θεσπισμένων ήδη κανονισμών, με την εισαγωγή ρυθμίσεων οι οποίες οδηγούν, αμέσως ή εμμέσως, σε επιβράδυνση του ρυθμού εκδικάσεως των υποθέσεων. Προς εξυπηρέτηση δε του σκοπού της επιταχύνσεως η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν έχει γνωμοδοτική απλώς αρμοδιότητα, αλλά αρμοδιότητα να υποδεικνύει την προσθήκη ρυθμίσεων που εξυπηρετούν τον σκοπό αυτό, η σχετική δηλαδή αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι αποφασιστική και δεσμευτική ως προς τις παρατηρήσεις που διατυπώνονται, τόσο ως προς την υποδεικνυόμενη κατεύθυνση, όσο και ως προς το προτεινόμενο βασικό περιεχόμενο των προς θέσπιση ρυθμίσεων ή τροποποιήσεων. Κατά τη γνώμη, όμως, του Αντιπροέδρου Ιωάννη Γράβαρη, ρυθμίσεις που αφορούν την ποσότητα και την ταχύτητα στην παροχή δικαστικής εργασίας, παράλληλα με την επιδίωξη του επίκαιρου της απονομής της δικαιοσύνης, είναι αυτονόητο ότι οφείλουν σε κάθε περίπτωση, αφενός μεν να διασφαλίζουν το ποιοτικό εκείνο επίπεδο που συνιστά την ουσία της δικαιοδοτικής κρίσεως, αφετέρου δε να μην παραγνωρίζουν τις σωματικές και ψυχικές αντοχές των δικαστικών λειτουργών. Κατά την έννοια, επομένως, των πιο πάνω διατάξεων, ερμηνευομένων ενόψει των παραδοχών αυτών, όταν θεσπίζονται ή τροποποιούνται διατάξεις κανονισμού διοικητικού δικαστηρίου που άπτονται των εν λόγω ζητημάτων, η αρμόδια, κατ’ αρχήν, Ολομέλεια του οικείου δικαστηρίου οφείλει να συνεκτιμά όλους τους σχετικούς παράγοντες και να προκρίνει αιτιολογημένα τη ρύθμιση εκείνη που, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, ικανοποιεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα προεκτεθέντα κριτήρια. Ενόψει δε των αυτών κριτηρίων ελέγχεται ακολούθως η ρύθμιση από το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο κατά τον έλεγχό του, οφείλει να λαμβάνει υπόψη του τις σχετικές αιτιολογίες του οικείου διοικητικού δικαστηρίου, καθώς και την κατά το Σύνταγμα λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών που το συγκροτούν. Κατά τη γνώμη δε του Συμβούλου Γεωργίου Ποταμιά, οι κατά το άρθρο 17 παρ. 1-7 του ν. 1756/1988 Κανονισμοί των δικαστηρίων αποτελούν σύνολο ρυθμίσεων, που συμπληρώνουν τις συνταγματικές επιταγές περί καθορισμού των κατ’ ιδίαν δικαιοδοσιών των δικαστηρίων, τις δικονομικές διατάξεις περί της καθ’ ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητας των δικαστηρίων και τις ειδικές οργανωτικές διατάξεις με τις οποίες ιδρύεται και οργανώνεται ένα δικαστήριο. Οι ρυθμίσεις των Κανονισμών, που έχουν κατ’ αρχήν γενικό και αφηρημένο χαρακτήρα, αποβλέπουν στον εκ των προτέρων καθορισμό του νόμιμου δικαστή, ο οποίος θα κληθεί να κρίνει κάθε υπόθεση που εκκρεμεί στο οικείο δικαστήριο, όπως τούτο επιτάσσεται από το άρθρο 8 εδάφιο πρώτο του Συντάγματος. Η θέσπιση, όμως, διαδικαστικών και οργανωτικών διατάξεων, με βάση τις οποίες θα κριθούν οι εκκρεμείς υποθέσεις ενός δικαστηρίου, μπορεί να γίνει κατ’ αρχήν μόνο από την ολομέλεια των δικαστών του ιδίου δικαστηρίου, σύμφωνα με τα άρθρα 87 παρ. 1 και 93 παρ. 1 του Συντάγματος. Οι δικαστές των οικείων δικαστηρίων κατά την κατάρτιση των Κανονισμών ενεργούν πράξη διοικήσεως και οργανώσεως του οικείου δικαστηρίου, στα πλαίσια του άρθρου 17 του ν. 1756/1988, με πλήρη λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία. Έτσι, οι Κανονισμοί που υποβάλλονται στην οικεία ολομέλεια του ανωτάτου δικαστηρίου, ως πράξεις συλλογικές αυτοδιοικήσεως του οικείου δικαστηρίου, μπορούν να υπαχθούν μόνο σε έλεγχο νομιμότητας, επί τη βάσει των κριτηρίων που ορίζονται στο άρθρο 17 του ν. 1756/1988.

4. Επειδή, εξ άλλου, στο άρθρο 15 παρ. 7 περίπτωση (β) υποπερίπτωση (δδ) του ΚΟΔΚΔΛ, όπως η διάταξη αυτή αντικαταστάθηκε με το 85 παρ. 3 του ν. 4055/2012, ορίζεται ότι ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου του οικείου δικαστηρίου «προσδιορίζει κατά τη διάρκεια του δικαστικού έτους, σε επείγουσες περιπτώσεις, συζητήσεις υποθέσεων καθ’ υπέρβαση του αριθμού που έχει καθοριστεί από την ολομέλεια ή τον κανονισμό του δικαστηρίου και σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 20% του αριθμού αυτού». Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ίδιου Κώδικα ορίζονται τα εξής: «1. Κατά την περίοδο των θερινών διακοπών τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια δικάζουν (α) υποθέσεις της αρμοδιότητάς τους που εκκρεμούν σε αυτά πάνω από έξι μήνες σε αριθμό ίσο προς το ήμισυ του συνήθους των συζητούμενων κατά μήνα υποθέσεων, (β) αιτήσεις αναστολής εκτέλεσης αποφάσεων .... και διοικητικών πράξεων ... ή είσπραξης ποσού φόρου που έχει βεβαιωθεί ... (γ) υποθέσεις εισαγόμενες κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, (δ) ανακοπές κατά διοικητικής εκτέλεσης ... (ε) υποθέσεις τις οποίες, ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο κρίνει ως κατεπείγουσες. 2. Κατά τα λοιπά ισχύουν αναλόγως οι διατάξεις των παραγράφων 3, 5 και 6 του άρθρου 27».

5. Επειδή, με το 3572/22.10.2014 έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ζητήθηκε, κατά τα προεκτεθέντα, η σύγκληση της Ολομελείας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, προκειμένου να αναμορφώσει τον Κανονισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δικαστηρίου, όπως αυτός ισχύει, με την εισαγωγή των ακόλουθων ρυθμίσεων, οι οποίες στοιχούν προς

ήδη ληφθείσες σχετικές αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας εν συμβουλίω. Συγκεκριμένα, με το έγγραφο αυτό η Γενική Επίτροπος πρότεινε την τροποποίηση του Κανονισμού στα εξής σημεία: (α) εκτός από τις υποθέσεις που προσδιορίζονται κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, προσδιορισμός κατ’ ελάχιστον είκοσι υποθέσεων ανά δικαστή τον μήνα και συνακόλουθη χρέωση των δικαστών, κατά τα διαλαμβανόμενα ειδικότερα στο ανωτέρω έγγραφο, (β) προσδιορισμός υποθέσεων καθ’ υπέρβαση του κατώτατου αυτού ορίου σε επείγουσες περιπτώσεις, (γ) προσδιορισμός καθ’ υπέρβαση του κατώτατου ορίου, εφόσον οι υποθέσεις είναι όμοιες ή θέτουν ζήτημα το οποίο έχει ήδη επιλυθεί αμετακλήτως, (δ) ανάθεση στους Παρέδρους, κατά τη διάρκεια της δοκιμαστικής τους υπηρεσίας, υποθέσεων σε ποσοστό 50% των υποθέσεων οι οποίες ανατίθενται, κατά τα ως άνω, στους πρωτοδίκες, (ε) να μην θεωρούνται ως πρωτοείσακτες για τη χρέωση των δικαστών οι υποθέσεις που αναβάλλονται σε άλλη δικάσιμο λόγω αποχής δικηγόρων ή απεργίας υπαλλήλων και να υπάρχει δυνατότητα ορισμού εμβόλιμης δικασίμου για τις υποθέσεις που αναβάλλονται εξ αυτού του λόγου, (στ) σε περίπτωση μη συμμετοχής δικαστή σε μία δικάσιμο, να μην αφαιρούνται κατά τη μεταγενέστερη χρέωση σε επόμενη δικάσιμο οι αναλογούσες σε αυτόν κατά την αρχική δικάσιμο πρωτοείσακτες υποθέσεις· αντιθέτως, σε περίπτωση μακράς αναρρωτικής άδειας δικαστή, πέραν της μίας δικασίμου, να αφαιρούνται οι αναλογούσες στον δικαστή αυτόν πρωτοείσακτες υποθέσεις κατά την επιγενόμενη χρέωσή του. Στην συνέχεια, η Γενική Επίτροπος, με το 3907/12.11.2014 έγγραφό της επεσήμανε την ανάγκη προσαρμογής του Κανονισμού και στις διατάξεις του άρθρου 20 του ΚΟΔΚΔΛ που αφορούν τη λειτουργία του Γραφείου Νομολογίας και Έρευνας, σύμφωνα και με σχετικές αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας εν συμβουλίω.

6. Επειδή, με την διαβιβασθείσα, κατά τα ανωτέρω, 2/2015 απόφασητης Ολομελείας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης έγινε δεκτό ότι ο Κανονισμός του Δικαστηρίου, όπως ισχύει, «δεν χρήζει αντικατάστασης, τροποποίησης και συμπλήρωσης των διατάξεών του», ώστε να περιληφθούν οι προαναφερθείσες ρυθμίσεις, και ότι η εν λόγω απόφαση (2/2015) «δεν χρήζει αποστολής προς έγκριση στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας». Ειδικότερα, όπως συνάγεται και από τις σχετικές εισηγήσεις: (α) ως προς πρόταση της Γενικής Επιτρόπου για κατ’ ελάχιστον χρέωση είκοσι υποθέσεων ανά δικαστή τον μήνα, υποστηρίζεται ότι η ισχύουσα ρύθμιση του Κανονισμού, η οποία προβλέπει ότι ο αριθμός των προσδιοριζόμενων υποθέσεων ανά Πρωτοδίκη ή Πάρεδρο ορίζεται σε 200 υποθέσεις ετησίως και ότι ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου δικαιούται να προσδιορίσει υποθέσεις και καθ’ υπέρβαση του αριθμού αυτού, σε ποσοστό 10%, προβλέπει δηλαδή ότι ο συνολικός προσδιορισμός ανά πρωτοδίκη ή πάρεδρο δεν επιτρέπεται ετησίως να υπερβαίνει τις 220 υποθέσεις, δεν συντρέχει λόγος να τροποποιηθεί, καθόσον αντίστοιχες ρυθμίσεις περιέχουν οι κανονισμοί άλλων μεγάλων δικαστηρίων, όπως τα Διοικητικά Πρωτοδικεία Αθηνών και Πειραιώς, ο στόχος για τον προσδιορισμό των εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων έχει σχεδόν επιτευχθεί και η εκκρεμότητα βαίνει μειούμενη, ενώ υπάρχουν δέκα κενές οργανικές θέσεις Πρωτοδικών-Παρέδρων και έλλειψη διοικητικού προσωπικού, οι δε εισαγόμενες υποθέσεις παρουσιάζουν μεγάλο βαθμό δυσκολίας, (β) ως προς την προταθείσα υπέρβαση κατά 20% του μηνιαίου αριθμού σε επείγουσες περιπτώσεις, υποστηρίζεται ότι η σχετική ρύθμιση ισχύει εκ του νόμου και δεν δικαιολογεί τροποποίηση του Κανονισμού, (γ) ως προς την προταθείσα υπέρβαση κατά 30% του μηνιαίου ορίου όταν οι υποθέσεις είναι όμοιες ή θέτουν ζήτημα το οποίο έχει ήδη επιλυθεί αμετακλήτως, υποστηρίζεται ότι «θα εκτινάξει την χρέωση σε υψηλότατα και μη ρεαλιστικά επίπεδα» για τους λόγους που αναφέρονται, (δ) ως προς τη χρέωση των Παρέδρων, υποστηρίζεται ότι ο ισχύων Κανονισμός δεν διακρίνει μεταξύ Πρωτοδικών και Παρέδρων και δεν συντρέχει λόγος τροποποίησής του, (ε) ως προς τις υποθέσεις που αναβάλλονται σε άλλη δικάσιμο λόγω αποχής δικηγόρων ή απεργίας υπαλλήλων, υποστηρίζεται ότι η προτεινόμενη ρύθμιση δεν δικαιολογείται και θα οδηγούσε σε συσσώρευση μεγάλου όγκου υποθέσεων στα πινάκια, με συνέπεια να καθίσταται αδύνατη η επεξεργασία τους σε εύλογο χρόνο, (στ) ως προς τις προτεινόμενες ρυθμίσεις σε περίπτωση απουσίας του δικαστή από μία δικάσιμο, υποστηρίζεται ότι αντιστρατεύονται τον σκοπό της αναρρωτικής άδειας και ότι τυχόν καταχρηστικές συμπεριφορές μπορούν να αντιμετωπισθούν επαρκώς σύμφωνα με τον ισχύοντα Κανονισμό.

7. Επειδή, όπως προκύπτει από τους πίνακες κινήσεως υποθέσεων στα διοικητικά δικαστήρια, οι εισαγόμενες και εκκρεμείς υποθέσεις ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης μειώθηκαν πράγματι κατά το έτος 2015, σε σχέση με το προηγούμενο έτος, πλην, την 31.12.2015 ανέρχονται οι μεν εισαγόμενες σε 6.994 υποθέσεις, οι δε εκκρεμείς σε 37.160 υποθέσεις. Ενόψει και της μεγάλης αυτής εκκρεμότητας, η απόφαση της Ολομελείας του ως άνω Διοικητικού Πρωτοδικείου πρέπει να αναπεμφθεί στο Δικαστήριο αυτό προκειμένου να επιληφθεί και να αποφανθεί επί των παρατηρήσεων και προτάσεων που διατυπώνονται στο ως άνω 3572/22.10.2014 έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, επί σκοπώ εντάξεως αυτών στον Κανονισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του, ώστε να ισχύσουν ενιαία κριτήρια κατά τον καθορισμό, τη χρέωση και την εκδίκαση των υποθέσεων για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης και την ομαλή λειτουργία των διοικητικών δικαστηρίων (βλ. αποφάσεις 5-7/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). Ειδικότερα: (Α) Ο ισχύων κανονισμός του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (62367/1990 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης [Β΄ 574], όπως ισχύει, κατόπιν τροποποιήσεων) ορίζει στο άρθρο 1 παρ. 1 περ. δ΄ ότι «Ο αριθμός των υποθέσεων κάθε μιας δικασίμου θα είναι ανάλογος με τον αριθμό των δικαστών που υπηρετούν στο κάθε τμήμα ενόψει πάντοτε και του ετήσιου αριθμού χρεώσεως κατά δικαστή που έχει ορίσει η ολομέλεια του δικαστηρίου με την 4/1990 απόφασή της (200 υποθέσεις

ετησίως κατά δικαστή, πλέον το ποσοστό 10%, το οποίο ο πρόεδρος του τριμελούς συμβουλίου δικαιούται να προσδιορίζει καθ’ υπέρβαση του αριθμού αυτού, ήτοι συνολικά 220 υποθέσεις ετησίως) ...». Η ρύθμιση αυτή του κανονισμού πρέπει να τροποποιηθεί, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, με την εισαγωγή διατάξεως η οποία θα ορίζει ότι η μηνιαία χρέωση ανά πρωτοδίκη ανέρχεται σε τουλάχιστον 20 υποθέσεις, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ο προσδιορισμός των υποθέσεων ανά δικάσιμο και η συνακόλουθη χρέωση των δικαστών θα διενεργείται κατά τρόπο ώστε η ανά πρωτοδίκη χρέωση, που θα πρέπει να τηρείται απαρεγκλίτως, να μην είναι κατώτερη από 210 υποθέσεις ετησίως, στις οποίες θα συνυπολογίζονται οι υποθέσεις των δικασίμων των δικαστικών διακοπών, οι αιτήσεις συμμορφώσεως της Διοικήσεως προς τις αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων (ν. 3068/2002), οι αιτήσεις για δίκαιη ικανοποίηση (ν. 4055/2012) και, κατά το ήμισυ, οι υποθέσεις εν συμβουλίω κατά τη διαδικασία των άρθρων 126 Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και 34 Α του π.δ. 18/1989, όχι όμως οι αιτήσεις διορθώσεως ή ερμηνείας αποφάσεων. Οι αιτήσεις προσωρινής δικαστικής προστασίας πρέπει να συνυπολογίζονται μόνο κατά το ήμισυ, κατ’ απόκλιση από τη ρύθμιση που προτείνεται στο 3572/22.10.2014 έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, σύμφωνα με το οποίο οι υποθέσεις αυτές δεν συνυπολογίζονται. Πρέπει, όμως, να προστεθεί ότι δεν θα υπολογίζονται στον αριθμό των αιτήσεων προσωρινής δικαστικής προστασίας οι αποφάσεις επί των αιτήσεων αντιρρήσεων των υπηκόων τρίτης χώρας κατά των αποφάσεων για κράτηση ή παράταση της κρατήσεως (άρθρο 30 παρ. 2 και 3 του ν. 3907/2011) και ότι οι τελευταίες αυτές αποφάσεις θα συνυπολογίζονται σε ποσοστό 5% μόνον εφόσον υπερβαίνουν κατ’ έτος τον αριθμό 100 (βλ. αποφάσεις 14/2015, 15/2015, 27/2015, 28/2015, 29/2015, 30/2015, 31/2015, 32/2015, 34/2015, 35/2015, 5/2016, 6/2016, 7/2016, 10/2016 της Ολομέλειας ΣτΕ σε συμβούλιο). Περαιτέρω, πρέπει να ορισθεί ότι σε κάθε πρωτοδίκη ανατίθενται τουλάχιστον δέκα (10) υποθέσεις κατά τη δικάσιμο των τμημάτων των δικαστικών διακοπών, σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο 32 του ΚΟΔΚΔΛ (βλ. απόφαση 5/2016 της Ολομέλειας ΣτΕ σε συμβούλιο). (Β) Ο ισχύων κανονισμός του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ορίζει στο άρθρο 1 παρ. 1 περ. δ΄ ότι ο πρόεδρος του τριμελούς συμβουλίου δικαιούται να προσδιορίζει, καθ’ υπέρβαση των 200 υποθέσεων κατ’ έτος ανά δικαστή, επιπλέον ποσοστό 10% επί του αριθμού αυτού. Η ρύθμιση αυτή του κανονισμού πρέπει να τροποποιηθεί, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, με την εισαγωγή διατάξεως η οποία θα ορίζει ότι σε επείγουσες περιπτώσεις, προσδιορίζονται από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου του Δικαστηρίου, συζητήσεις υποθέσεων, καθ’ υπέρβαση των 20 υποθέσεων ανά δικαστή τον μήνα και σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 20% του αριθμού αυτού [άρθρο 15 παρ. 7 περίπτωση (β) υποπερίπτωση (δδ) του ΚΟΔΚΔΛ, όπως ισχύει] (βλ. αποφάσεις 28/2015, 30/2015, 10/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). (Γ) Ο ισχύων κανονισμός του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης ορίζει στο άρθρο 1 παρ. 1 περ. ε ότι: «ισομερώς γίνεταιστα τμήματα και στους δικαστές, κατά το μέτρο του δυνατού, η κατανομή των υποθέσεων εκείνων που εμφανίζουν ομαδικό χαρακτήρα (όμοιες προσφυγές από έναν ή περισσότερους προσφεύγοντες κλπ). Οι υποθέσεις που προσδιορίζονται για συζήτηση από τα τμήματα τριμελούς και μονομελούς συνθέσεως είναι αντίστοιχες με την ποσοστιαία αναλογία που εμφανίζουν οι εκκρεμείς υποθέσεις των δύο αυτών κατηγοριών στο τελευταίο προ του προσδιορισμού μηνιαίο στατιστικό δελτίο του δικαστηρίου». Η ρύθμιση αυτή του κανονισμού πρέπει να τροποποιηθεί, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, με την εισαγωγή διατάξεως η οποία θα ορίζει ότι μετά από απόφαση του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου, μπορεί να προσδιορίζονται συζητήσεις υποθέσεων, καθ’ υπέρβαση του κατώτατου αριθμού των 20 υποθέσεων ανά δικαστή τον μήνα και σε ποσοστό που δεν υπερβαίνει το 30% του αριθμού αυτού, εφόσον οι υποθέσεις αυτές είναι όμοιες ή θέτουν ζήτημα το οποίο έχει ήδη επιλυθεί αμετακλήτως (βλ. αποφάσεις 28/2015, 33/2015, 34/2015, 35/2015, 5/2016, 9/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). (Δ) Περαιτέρω, για τους εκτεθέντες στη σκέψη 3 λόγους, εφόσον σχετική ρύθμιση δεν περιλαμβάνεται στον ισχύοντα κανονισμό, πρέπει αυτός να τροποποιηθεί με την εισαγωγή διατάξεως η οποία θα ορίζει ότι δεν θεωρούνται ως πρωτοείσακτες για τη χρέωση των δικαστών οι υποθέσεις που αναβάλλονται σε άλλη δικάσιμο λόγω αποχής δικηγόρων ή απεργίας υπαλλήλων και θα παρέχει δυνατότητα ορισμού εμβόλιμης δικασίμου για τις υποθέσεις που αναβάλλονται εξ αυτού του λόγου, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου (βλ. αποφάσεις 6/2014, 14/2015, 28/2015, 30/2015, 32/2015, 5-7/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). (Ε) Για τους ίδιους λόγους, ο ισχύων κανονισμός πρέπει να τροποποιηθεί με την εισαγωγή διατάξεως η οποία θα ορίζει ότι σε περίπτωση μη συμμετοχής δικαστή σε μία δικάσιμο για οποιονδήποτε λόγο, δεν θα αφαιρούνται κατά τη μεταγενέστερη χρέωση σε επόμενη δικάσιμο οι αναλογούσες σε αυτόν κατά την αρχική αυτή δικάσιμο πρωτοείσακτες υποθέσεις και ότι, αντιθέτως, σε περίπτωση μακράς αναρρωτικής άδειας δικαστή, πέραν της μίας δικασίμου, αφαιρούνται οι αναλογούσες στον δικαστή αυτόν πρωτοείσακτες υποθέσεις κατά την επιγενόμενη χρέωσή του, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου (βλ. αποφάσεις 6/2014, 14/2015, 31/2015, 32/2015, 33/2015, 5-7/2016, 10/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο). (ΣΤ) Τέλος, ενόψει των διαλαμβανομένων στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου και των κατά τα ανωτέρω τροποποιήσεων, καθώς και της ιδιαιτερότητας της δοκιμαστικής περιόδου, πρέπει να εξετασθεί η ανάγκη τροποποιήσεως του ισχύοντος κανονισμού όσον αφορά τη χρέωση των Παρέδρων (βλ. αποφάσεις 5/2016, 6/2016, 7/2016 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο).

8. Επειδή, με το προαναφερθέν 3907/12.11.2014 έγ-

γραφό της, η Γενική Επίτροπος επεσήμανε, επίσης, την ανάγκη προσαρμογής του Κανονισμού του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης στις διατάξεις του άρθρου 20 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών περί λειτουργίας Γραφείου Νομολογίας και Έρευνας. Το άρθρο αυτό του Κώδικα ορίζει τα εξής: «1. Σε κάθε δικαστήριο, στο οποίο υπηρετούν περισσότεροι από δύο (2) πρόεδροι, λειτουργεί γραφείο νομολογίας και έρευνας. Έργο του γραφείου αυτού είναι ιδίως: (α). η συγκέντρωση, ταξινόμηση, ευρετηρίαση και γενικότερα η αξιοποίηση, κατά τον προσφορότερο τρόπο, νομολογιακού υλικού και η σύνδεσή του για την παροχή πληροφοριών με ηλεκτρονικό υπολογιστή και (β) η οργάνωση της βιβλιοθήκης του δικαστηρίου. 2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο γραφείο διευθύνεται από δικαστή και στελεχώνεται από υπαλλήλους της γραμματείας του δικαστηρίου. Ο δικαστής κατά το χρονικό διάστημα που διευθύνει το παραπάνω γραφείο, μπορεί, αν τούτο κρίνεται αναγκαίο να απαλλαγεί, με απόφαση της ολομέλειας, μερικώς από τα κύρια δικαστικά του καθήκοντα». Στο άρθρο 1 παρ. 2 του Κανονισμού του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, όπως τροποποιήθηκε με την 37/2008 απόφαση της Ολομέλειας αυτού (Β΄ 1656), ορίζεται ότι «Η Γραμματεία του Δικαστηρίου αποτελεί Διεύθυνση και συγκροτείται από: α) ... γ) τρία Γραφεία, ήτοι: 1. Το Γραφείο Πρωτοκόλλου και Λογιστηρίου, 2. Το Γραφείο Νομολογίας-Έρευνας και Πληροφορικής, 3. Το Γραφείο Επιμελητών», στην παράγραφο 3 δε του ίδιου άρθρου 1 στην περ. γ, υποπερ. ββ ορίζεται ότι το Γραφείο Νομολογίας-Έρευνας και Πληροφορικής αποτελείται από δύο τομείς (Τομέας Νομολογίας και Τομέας Πληροφορικής) και διευθύνεται από δύο πρωτοδίκες, έναν για τον Τομέα Νομολογίας και έναν για τον Τομέα Πληροφορικής, στους οποίους κατά το διάστημα ασκήσεως των καθηκόντων τους ανατίθεται το 1/3 του αριθμού των υποθέσεων που ορίζεται για τον ομοιόβαθμό τους δικαστή της αντίστοιχης κατηγορίας. Προβλέπεται, περαιτέρω, ότι η λειτουργία του Γραφείου, η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διοικούντων αυτό δικαστών κλπ μπορεί να ρυθμισθεί με εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος συντάσσεται από τους ανωτέρω δικαστές και επικυρώνεται από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις του ισχύοντος κανονισμού που προβλέπουν ότι δύο Πρωτοδίκες απαλλάσσονται κατά τα 2/3 από το δικαιοδοτικό τους έργο, δεν είναι σύμφωνες προς το άρθρο 20 του ΚΟΔΚΔΛ και πρέπει να αναμορφωθούν, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο έγγραφο της Γενικής Επιτρόπου, ώστε να ορισθεί ότι ο δικαστής που ασκεί το καθήκον διευθύνσεως του γραφείου έρευνας και νομολογίας δύναται, σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον οι υπηρεσιακές ανάγκες το επιτρέπουν, να απαλλάσσεται από μέρος της μηνιαίας χρεώσεως, με κοινή απόφαση του Προέδρου που διευθύνει το Δικαστήριο και των λοιπών Προέδρων του (βλ. αποφάσεις 6/2016, 16/2014 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο).

9. Δοθέντος ότι ο Κανονισμός του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης έχει τροποποιηθεί πολλές φορές, πρέπει να εξετασθεί εάν, ενόψει και της αναμορφώσεώς του σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, απαιτείται κωδικοποίηση των διατάξεών του.

Δια ταύτα

Αναπέμπει την υποβληθείσα προς έγκριση απόφαση της Ολομελείας των Δικαστών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης στο ίδιο όργανο, προκειμένου να προβεί στις απαιτούμενες, κατά το σκεπτικό, τροποποιήσεις του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του εν λόγω δικαστηρίου.

Για την πιστοποίηση των ανωτέρω συντάσσεται το παρόν πρακτικό.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

ΑΘ. ΡΑΝΤΟΣ

Αριθμ. 29/2016 (3)

Τροποποίηση και ενιαία κωδικοποίηση του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Σήμερα, στις 4 Οκτωβρίου 2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 17.00 συνήλθε στο κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας και στην αίθουσα συνεδριάσεων της Ολομελείας αποτελούμενο από τα μέλη του: Αθ. Ράντο, Αντιπρόεδρο, Προεδρεύοντα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, που είχε κώλυμα, Ε. Σαρπ, Μ. Καραμανώφ, Αικ. Σακελλαροπούλου, Ι. Γράβαρη, Αντιπροέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας και τους Συμβούλους Ι. Μαντζουράνη, Αικ. Χριστοφορίδου, Δ. Σκαλτσούνη, Μ. - Ε. Κωνσταντινίδου, Γ. Ποταμιά, Μ. Γκορτζολίδου, Ε. Νίκα, Ε. Αντωνόπουλο, Γ. Τσιμέκα, Σ. Μαρκάτη, Π. Καρλή, Σπ. Χρυσικοπούλου, Μ. Παπαδοπούλου, Β. Αραβαντινό, Δ. Κυριλλόπουλο, Α. Καλογεροπούλου, Ε. Κουσιουρή, Ο. Ζύγουρα, Β. Ραφτοπούλου, Κ. Κουσούλη, Κ. Φιλοπούλου, Θ. Αραβάνη, Κ. Πισπιρίγκο, Α. Χλαμπέα, Δ. Μακρή, Μ. Πικραμένο, Τ. Κόμβου, Β. Αναγνωστοπούλου - Σαρρή, Π. Μπραΐμη, Π. Χαμάκο, Σ. Βιτάλη, Ηλ. Μάζο, Α. - Μ. Παπαδημητρίου, Χρ. Ντουχάνη, Β. Κίντζιου, Θ. Τζοβαρίδου, Ελ. Παπαδημητρίου, Κ. Νικολάου, Β. Πλαπούτα, Ο. Παπαδοπούλου, Μ. Σωτηροπούλου, Ι. Σύμπλη, Π. Τσούκα και Κ. Κονιδιτσιώτου. Τα λοιπά μέλη, αν και προσκλήθηκαν, δεν εμφανίσθηκαν, γιατί είχαν κώλυμα. Παρέστη επίσης η Γραμματέας Μ. Παπασαράντη, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Θέμα της συζητήσεως, ήταν η έγκριση της 2/2016 αποφάσεως της Ολομέλειας του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Το Συμβούλιο άκουσε την εισηγήτρια της υποθέσεως, Σύμβουλο Επικρατείας, Π. Μπραΐμη.

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με το ΓΠ6073/30.6.2016 έγγραφο του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης υποβλήθηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας προς έγκριση η 2/2016 απόφαση

της Ολομελείας του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, που αφορά την τροποποίηση και ενιαία κωδικοποίηση του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του εν λόγω δικαστηρίου, κατόπιν των 13/2015 και 4/2016 αναπεμπτικών αποφάσεων της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο. Ήδη, κατόπιν της από 27.9.2016 προσκλήσεως του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας εισάγεται προς έγκριση η απόφαση αυτή.

2. Επειδή, κατά το στοιχ. Α΄ παρ. 1 του άρθρου 17 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 1756/1988 (Α΄ 35), όπως ισχύει, «… κάθε δικαστήριο ή εισαγγελία … καταρτίζουν κανονισμόεσωτερικής υπηρεσίας, ο οποίος συμπληρώνεται, τροποποιείται ή αντικαθίσταται, όταν επιβάλλεται από υπηρεσιακές ανάγκες», ενώ, κατά την παρ. 4 του ίδιου στοιχείου και άρθρου, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 86 παρ. 1 του ν. 4055/2012 (Α΄51), «4. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και ο Πρόεδρος του οικείου Συμβουλίου Επιθεώρησης έχουν δικαίωμα να ζητήσουν τη σύνταξη, συμπλήρωση, τροποποίηση ή αντικατάσταση κανονισμού, του οικείου δικαστηρίου και δικαιοδοτικού κλάδου». Τέλος, κατά την παρ. 7 του στοιχ. Α΄ του ίδιου άρθρου, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 86 του ν. 4055/2012 (Α΄ 51), « Οι κανονισμοί και οι τροποποιήσεις τους υποβάλλονται αμέσως στις οικείες ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων, οι οποίες έχουν δικαίωμα συμπλήρωσης, τροποποίησης ή ακύρωσης αυτών, ως προς όλα τα σημεία και ειδικότερα ως προς τον αριθμό των δικασίμων και των υποθέσεων που προσδιορίζονται σε κάθε δικάσιμο. Οι κανονισμοί ισχύουν μόνο μετά την τελική έγκρισή τους από τις ολομέλειες των ανώτατων δικαστηρίων και αφού διαβιβαστούν στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.».

3. Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό (Πρακτικά Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο 10, 12/2012, 5, 6, 8, 21/2013, 3, 6, 15/2014, 25, 27, 28, 29, 30/2015, 4/2016), η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο, ελέγχοντας υποβαλλόμενο προς έγκριση κανονισμό εσωτερικής υπηρεσίας τακτικού διοικητικού δικαστηρίου, έχει την αρμοδιότητα, χωρίς να υποκαθίσταται στην κρίση των δικαστών της ολομελείας του οικείου δικαστηρίου, να ελέγχει κατά πόσο συγκεκριμένες ρυθμίσεις του κανονισμού, και ιδίως αυτές που συνάπτονται με τον σκοπό της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας του δικαστηρίου από πλευράς ταχείας διεκπεραιώσεως των εισαγόμενων σ’ αυτό υποθέσεων, εξυπηρετούν τον εν λόγω σκοπό και να υποδεικνύει την προσθήκη σχετικών ρυθμίσεων. Εξάλλου, οι ανωτέρω διατάξεις δεν απονέμουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας γνωμοδοτική απλώς αρμοδιότητα. Είτε σε σχέση με τις ευθέως υποβαλλόμενες προς κρίση διατάξεις κανονισμού είτε σε σχέση με άλλες διατάξεις υφιστάμενων κανονισμών, για τις οποίες ειδικώς κρίνεται ότι, λόγω συνάφειας, το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει αρμοδιότητα διατυπώσεως παρατηρήσεων, οι διατυπούμενες παρατηρήσεις είναι από τη φύση τους δεσμευτικές ως προς την υποδεικνυόμενη κατεύθυνση και το προτεινόμενο βασικό περιεχόμενο των προς θέσπιση ρυθμίσεων ή τροποποιήσεων. Περαιτέρω, κατά την έννοια των ίδιων διατάξεων, δεν είναι επιτρεπτή η αντικατάσταση ή τροποποίηση θεσπισμένων ήδη κανονισμών δικαστηρίων, με την εισαγωγή ρυθμίσεων, που οδηγούν, αμέσως ή εμμέσως, σε επιβράδυνση του ρυθμού εκδικάσεως των υποθέσεων. Κατ’ ακολουθίαν, δεν πρέπει να εισάγονται ρυθμίσεις με αντικείμενο τη μείωση του αριθμού δικασίμων ή του αριθμού των υποθέσεων, οι οποίες προσδιορίζονται σε κάθε δικάσιμο, καθώς και εκείνων, τις οποίες χρεώνεται κάθε δικαστής. Αντιθέτως, ενδείκνυται, έστω και προσωρινά, μέχρι τον ουσιώδη περιορισμό της εκκρεμότητας κάθε δικαστηρίου, η αύξηση των ανωτέρω αριθμών. Και ναι μεν, σε περίπτωση τροποποιήσεως υφισταμένου ήδη κανονισμού, ο σχετικός έλεγχος περιορίζεται, κατ' αρχήν, μόνον στις υποβαλλόμενες προς έγκριση τροποποιητικές ρυθμίσεις, δεν αποκλείεται, όμως, στο πλαίσιο εξετάσεως της συμβατότητας των ρυθμίσεων αυτών προς τον ανωτέρω σκοπό, ενόψει και της αλληλεξαρτήσεως όλων των συναφών ρυθμίσεων ενός κανονισμού, να διατυπώνονται από την Ολομέλεια παρατηρήσεις και για τις λοιπές αυτές συναφείς διατάξεις, περαιτέρω δε, να υποδεικνύεται η προσθήκη ρυθμίσεων που εξυπηρετούν τον ως άνω σκοπό της ταχείας διεκπεραιώσεως των υποθέσεων.

4. Επειδή, με το 14731/12.12.2014 έγγραφο του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης είχε υποβληθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας προς έγκριση η απόφαση 2/2014 της Ολομελείας του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης που αφορούσε την τροποποίηση του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του εν λόγω δικαστηρίου και την ενιαία κωδικοποίησή του. Με την 13/2015 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο εγκρίθηκαν, στο σύνολό τους, οι ρυθμίσεις των άρθρων 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 και 16 του ως άνω Κανονισμού. Με την ίδια, ωστόσο, απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο παρατηρήθηκε ότι απαιτείται η περαιτέρω τροποποίηση του υφιστάμενου Κανονισμού και, ειδικότερα, κατά το σκεπτικό της τελευταίας αυτής αποφάσεως, η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 3 με την εισαγωγή ρυθμίσεως που να διασφαλίζει ότι εφεξήςο προσδιορισμός των υποθέσεων ανά δικάσιμο και η συνακόλουθη χρέωση των δικαστών και στα ακυρωτικά τμήματα θα γίνεται κατά τρόπο ώστε η ανά δικαστή ετήσια χρέωση, η οποία και πρέπει να τηρείται απαρέγκλιτα, να μην είναι κατώτερη των 120 υποθέσεων. Περαιτέρω, προτάθηκε η αναδιατύπωση της παρ. 5 του άρθρου 3 και της παρ. 5 του άρθρου 7 καθώς και η δημιουργία αυτοτελούς άρθρου του Κανονισμού με το περιεχόμενο της παρ. 1 του άρθρου 5. Τέλος, κρίθηκε ότι απαιτείται η αναμόρφωση της παρ. 3 του άρθρου 4 του Κανονισμού, σύμφωνα με

τα οριζόμενα στη διάταξη του δευτέρου εδαφίου του στοιχείου ββ΄ της περ. α΄ της παρ. 7 του άρθρου 15 του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ., η οποία προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 4Β του ν. 3388/2005 (Α΄ 225) και προβλέπει την τετραετία ως χρόνο υπηρεσίας στο ίδιο τμήμα του δικαστηρίου χωρίς διάκριση μεταξύ ακυρωτικών τμημάτων και τμημάτων ουσίας. Ακολούθως, σε συμμόρφωση προς την ως άνω αναπεμπτική απόφαση του Δικαστηρίου, υποβλήθηκε στο Συμβούλιο της Επικρατείας η 2/2015 απόφαση της Ολομελείας του προαναφερθέντος Διοικητικού Εφετείου. Η απόφαση αυτή εγκρίθηκε με την 4/2016 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο ως προς την τροποποίηση των άρθρων 3, 4, 5 και 7, με την παρατήρηση ότι "στο άρθρο 3 του Κανονισμού πρέπει να προστεθεί (ρύθμιση), ώστε να προκύπτει ρητώς, ότι η ετήσια χρέωση ανά δικαστή θα ανέρχεται σε 120 τουλάχιστον υποθέσεις".

5. Επειδή, με την υπό έγκριση 2/2016 απόφασή της, η Ολομέλεια του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης προέβη, αφενός, "στην υποδεικνυόμενη συμπλήρωση που διαλαμβάνεται στην 4/2016 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας σε Ολομέλεια και σε Συμβούλιο και αφορά στο άρθρο 3 του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, όπως αυτός τροποποιήθηκε ως προς όλα του τα άρθρα και κωδικοποιήθηκε σε ενιαίο κείμενο με βάση τις 2/2014 και 2/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του παρόντος Δικαστηρίου" και, αφετέρου, στην τροποποίηση και αναδιατύπωση των άρθρων 9, 11 και 12 του Κανονισμού ως προς την αρμοδιότητα δημοσιεύσεως των αποφάσεων, η οποία μεταφέρεται από το Τμήμα Ενδίκων Μέσων – Προσδιορισμού - Δημοσίευσης Αποφάσεων - Ειδικό Γραφείο Προμηθειών (μετονομασθέν ήδη με τον υπό έγκριση Κανονισμό σε Τμήμα Ενδίκων Μέσων - Προσδιορισμού - Προμηθειών) στα Α΄, Β΄ και Γ΄ τμήματα της Γραμματείας. Ειδικότερα, ως προς την υποδειχθείσα με την 4/2016 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συμβούλιο παρατήρηση, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 3 του υπό έγκριση Κανονισμού ορίζονται τα εξής: "1. Ο αριθμός των υποθέσεων κάθε δικασίμου (μονομελούς και τριμελούς συνθέσεως) ορίζεται σε τουλάχιστον 11 υποθέσεις ανά δικαστή το μήνα, έτσι ώστε η ετήσια χρέωση ανά δικαστή να ανέρχεται σε 120 τουλάχιστον υποθέσεις. ...". Η διάταξη αυτή δεν προκαλεί παρατηρήσεις και πρέπει να εγκριθεί. Το ίδιο ισχύει και για τις διατάξεις των άρθρων 9, 11 και 12. Επισημαίνεται, τέλος, ότι το άρθρο 15 παρ. 5 εδάφ. πέμπτο του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων, που αναφέρεται εντός παρενθέσεως στο άρθρο 1 παρ. 7 του υπό έγκριση Κανονισμού, πρέπει να αντικατασταθεί από το άρθρο 15 παρ. 5 εδάφ. όγδοο του ίδιου Κώδικα, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου ενδέκατου του ν. 4411/2016 (Α΄ 142/3.8.2016), η οποία αντικατέστησε την παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 1756/1988.

Δια ταύτα

Εγκρίνει την εισαγόμενη με την 2/2016 απόφαση της Ολομελείας του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης τροποποίηση και ενιαία κωδικοποίηση του Κανονισμού Εσωτερικής Υπηρεσίας του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Για την πιστοποίηση των ανωτέρω συντάσσεται το παρόν πρακτικό.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

ΑΘ. ΡΑΝΤΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Την ευθύνη για την εκτύπωση, διαχείριση και κυκλοφορία των φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, (ΦΕΚ) στην έντυπη και ηλεκτρονική έκδοση, **έχει το Εθνικό Τυπογραφείο** το οποίο αποτελεί δημόσια υπηρεσία η οποία υπάγεται στο Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Το Εθνικό Τυπογραφείο έχει επίσης την ευθύνη για την κάλυψη των εκτυπωτικών αναγκών του Δημοσίου. (Ν. 3469/2006, Α΄ 131).

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

1. ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΦΕΚ)

Η ηλεκτρονική μορφή των ΦΕΚ διατίθεται δωρεάν από την ιστοσελίδα www.et.gr. Για τα ΦΕΚ που δεν έχουν ψηφιοποιηθεί και καταχωρισθεί στην πιο πάνω ιστοσελίδα δίνεται η δυνατότητα δωρεάν αποστολής με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται ηλεκτρονικά με τη συμπλήρωση ειδικής φόρμας.

Η έντυπη μορφή των ΦΕΚ διατίθεται για μεμονωμένα φύλλα με το ανάλογο κόστος από το τμήμα Πωλήσεων απευθείας ή με ταχυδρομική αποστολή μέσω αίτησης παραγγελίας στα ΚΕΠ, ενώ για ετήσια συνδρομή από το τμήμα Συνδρομητών. Το κόστος για ασπρόμαυρο ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1€, προσαυξανόμενο κατά 0,20€ για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού. Το κόστος για έγχρωμο ΦΕΚ είναι 1,50€ από 1 έως 16 σελίδες, προσαυξανόμενο κατά 0,30€ για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.

Τρόπος αποστολής κειμένων προς δημοσίευση

- Τα κείμενα για δημοσίευση στο ΦΕΚ, από όλες τις δημόσιες υπηρεσίες και τους φορείς του δημόσιου τομέα, **αποστέλλονται στην διεύθυνση** **webmaster.et@et.gr** με χρήση προηγμένης ψηφιακής υπογραφής και χρονοσήμανσης.
- Οι περιλήψεις Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων, αποστέλλονται στην ηλεκτρονική διεύθυνση dds@et.gr με τη χρήση **απλού** ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- Κατ’ εξαίρεση, πολίτες οι οποίοι δεν έχουν αποκτήσει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, μπορούν να αποστέλλουν ταχυδρομικά ή να καταθέτουν με εκπρόσωπό τους κείμενα προς δημοσίευση αποτυπωμένα σε χαρτί, στο Τμήμα Παραλαβής Δημοσιευτέας Ύλης.

Πληροφορίες σχετικά με την αποστολή/κατάθεση εγγράφων προς δημοσίευση, την πώληση των τευχών και τους ισχύοντες τιμοκαταλόγους για όλες τις υπηρεσίες θα βρείτε στην ιστοσελίδα μας και στη διαδρομή Εξυπηρέτηση κοινού - τμήμα πωλήσεων ή συνδρομητών. Επίσης στην ιστοσελίδα μπορείτε να αναζητήσετε πληροφορίες σχετικά με την πορεία δημοσίευσης των εγγράφων, εφόσον γνωρίζετε τον Κωδικό Αριθμό Δημοσιεύματος (ΚΑΔ). Τον ΚΑΔ εκδίδει το Εθνικό Τυπογραφείο για όλα τα κείμενα που πληρούν τις προϋποθέσεις δημοσίευσης.

2. ΚΑΛΥΨΗ ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ του Δημοσίου και των φορέων του

Το Εθνικό Τυπογραφείο μετά από αίτημα φορέα του Δημοσίου αναλαμβάνει να σχεδιάσει και να εκτυπώσει κάρτες, βιβλία, αφίσες, μπλοκ, μηχανογραφικά έντυπα, φακέλους, φακέλους αλληλογραφίας, κ.ά. Επίσης σχεδιάζει και κατασκευάζει σφραγίδες.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Καποδιστρίου 34, τ.κ. 10432, Αθήνα

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ: 210 5279000 - fax: 210 5279054

ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΚΟΙΝΟΥ

Πωλήσεων: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279178 - 180)
Συνδρομητών: (Ημιόροφος, τηλ. 210 5279136)
Πληροφοριών: (Ισόγειο, Γρ. 3 και τηλεφ. κέντρο 210 5279000)
Παραλαβής Δημ. Ύλης: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279167, 210 5279139)

Ωράριο για το κοινό: Δευτέρα ως Παρασκευή: 8:00 - 13:30

Ιστοσελίδα: **www.et.gr**

Πληροφορίες σχετικά με την λειτουργία της ιστοσελίδας: **helpdesk.et@et.gr**

Αποστολή ψηφιακά υπογεγραμμένων εγγράφων προς δημοσίευση στο ΦΕΚ: **webmaster.et@et.gr**

Πληροφορίες για γενικό πρωτόκολλο και αλληλογραφία: **grammateia@et.gr**

